

Overslaget, at man tænker sig der, at der anvendes 137,440 Kr. til selve Molen, 1,500 Kr. til Fortøjningsapparater, 2,000 Kr. til Fyr, 21,000 Kr. til Uddybning af Indsejlingsløbet og 9,000 Kr. til Uddybning af den gamle Havn. Det bliver i alt 171,240 Kr. Naar hertil lægges 10 pCt. dels til Administration og dels til uforudsete Udgifter, kommer man til det Beløb, her foreslaas, 189,000 Kr. Der er ganske vist af Vandbygningsdirektøren anført, at der helst maatte være noget mere, navnlig for Uddybnings Skyld, men Udvalget kan ikke se rettere, end at man, naar Statens Uddybningsmateriel benyttes, ikke behøver at bevilge særlige Penge hertil, saaledes at man mener, at disse 189,000 Kr. nok skal slaa til til Fuldførelse af denne vestlige Mole for Gilleleje Fiskerihavn. Naar man nu er gaaet til dette Forslag, er det, fordi det oprindelig var foreslaaet, at Havnen skulde bygges paa to Aar, og den vestlige Mole bygges først, saa at det jo for saa vidt er i Overensstemmelse med Regeringens Lovforslag, men Udvalget har ment, at det var det rigtigste at standse her, og saa kunde man se Tiden an, saaledes at man ikke her binder sig for Fremtiden. Hvis det skulde vise sig, at Sand- og Materialvandrigen ligesom tidligere blev ved at følge efter, efterhaanden som man kom ud og ikke standsede, naar man kom ud til 18 Fods Dybde, som alle Fiskerne mene, saa staar man jo frit, saa at man i Fremtiden kan komme til at bygge Øhavn der uden for, idet den gamle Mole eller Sandfanger kan brydes op, og at der i Stedet derfor bliver et aabent Løb under en Pælebro, saa at Materialvandrigen frit kan passere inden for i selve Havnen. Jeg siger, at det hermed ikke er udelukket, selv om man ikke ønsker at binde sig i Fremtiden lige over for saa vanskelige Forhold — det er vel det sandsynligste — at denne vestlige Moles Bygning efter Forslaget mulig vil drage den østlige efter sig, ogsaa som foreslaaet af Regeringen, det er maaske det sandsynligste, det tror jeg for Resten gerne selv, men jeg bemærker kun, at det har været Udvalgets Mening, at man staar frit over for Fremtiden, og at man altsaa efter de Erfaringer, der kunne indvindes, naar denne Mole bliver bygget, kan tage Beslutning om, hvilken Vej man vil gaa i Fremtiden. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale det, som Udvalget her enstemmigt foreslaar, at der bevilges 189,000 Kr. til Bygning af en Mole ved Gilleleje Fiskerihavn.

J. Hage: Jeg kan jo henholde mig til den ærede Ordførers Fremstilling og vil blot føje til, at netop den Fremstilling, som han gav, vidner om, hvilke overordentlige Anstrengelser Befolkningen paa Gilleleje har gjort lige siden forrige Aarhundredes Begyndelse for at skaffe taalelige Havneforhold ved Gilleleje. Jeg tror nemlig, at det er et Moment, som maa veje, naar Lovgivningsmagten skal give Bevillinger, om de paagældende virkelig selv have vist i Gerningen, at det var dem en Sag, som de vilde bringe Ofre for. Jeg tror, at der er faa Steder, hvor Fiskeribefolkningen har udfoldet saa uhyre Anstrengelser netop i Kampen mod Sandvandringen, saaledes som den ærede Ordfører omtalte, som ved Gilleleje, og det er jo lykkedes dem at tilvejebringe en Havn, som nu i en Aarrække, i ca. 27 Aar, har været en særdeles god Tilflugtshavn — paa mindre Afbrydelser nær — for baade deres egne Fartøjer og ogsaa enkelte andre mindre Fartøjer, ganske vist med ikke større Dimensioner end Fiskefartøjer. Og dette have de gjort med en ganske ubetydelig Statshjælp, det lille Statslaan, som den ærede Ordfører omtalte, en lille Smule kommunal Hjælp og lidt privat Tilskud hist og her. Jeg tror derfor, at Gilleleje Fiskerleje har ganske særligt Krav paa, at Staten skænker det Opmærksomhed, og man kan være sikker paa, at hvad der bliver gjort, ikke vil blive misbrugt. Jeg indrømmer naturligvis over for den ærede Ordfører, at det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, og man kan ogsaa se af de forskellige Planer, der have været fremsatte, og de Ændringer, der af Vestkysthavnekommissionen ere foretagne i den oprindelige Plan, at Meningen er meget delte om Størrelsen og de Dimensioner, man skulde give Havnen, Molerne etc. Men en Ting synes man dog at maatte være paa det rene med, at noget bedre Forslag end det, Regeringen er fremkommen med, har ikke foreligget i hvert Fald i praktisk Form. Den ærede Ordfører omtalte nok et andet stort Princip, nemlig Øhavnprincippet, som jeg for mit Vedkommende rent instinktmæssig sympatiserer med, og jeg forstaar ikke, hvorfor det ikke er blevet mere anvendt. Men naar man ser, at den ny Anholt Havn, som i hvert Fald var bleven projekteret som Øhavn, som ikke landfast, allerede næste Aar af Rigsdagen bliver gjort landfast, saa bliver man dog noget betænkelig over for den absolutte Ufejlbare ved de saakaldte Øhavne. De smaa Øhavne, som den ærede Ordfører omtalte, ere for smaa til, at man deraf